

I modsætning til bevillinger til almindelig hyrekørsel, der tildeles efter forudgående opslag om ledige bevillinger, vil bevillinger til specielle former for hyrekørsel blive givet, når en ansøger melder sig med et dokumenteret behov i form af en særlig aftale med skolemyndigheder, institutionsmyndigheder og lignende. Det skal i bevillingen præciseres, hvilken eller hvilke former for speciel hyrekørsel bevillingen omfatter.

De anvendte køretøjer må ikke benytte det udstyr, som de vogne, der bruges til almindelig hyrekørsel, skal være forsynet med, f. eks. taksameter, taglygte m. v., som er typiske kendetegn for de almindelige hyrevogne. De specielle hyrevogne skal ikke føre trafikbog og må ikke være tilsluttet et bestillingskontor.

Til § 5.

Efter forslaget kan en bevilling, der ikke i henhold til § 4, stk. 2, er begrænset til specielle formål, anvendes til enhver form for erhvervsmæssig personbefordring. Udfører bevillingshaveren foruden almindelig hyrekørsel tillige almindelig rutekørsel, er det dog en forudsætning for kørselens lovlighed, at han har tilladelse hertil i henhold til buslovgivningen.

Ved bevillinger begrænset til specielle formål afhænger det af bevillingens indhold, hvilke opgaver inden for den erhvervsmæssige personbefordring, der må udføres. Skal bevillingsindehaveren udføre almindelig rutekørsel, må han ligeledes have tilladelse hertil i henhold til buslovgivningen.

Ved reglen i stk. 2 er den hidtidige faktiske tilstand, hvorefter myndighederne har set gennem fingre med, at hyrevogne udfører lejlighedsvis befordring af hastende småforsendelser, herunder visse forsendelser til pensionister som led i sociale foranstaltninger uden personledsager, blevet legaliseret. Efter forslaget er det en forudsætning, at bevillingen ikke er begrænset til specielle formål i henhold til § 4, stk. 2.

Der vil ved administrative regler blive fastsat krav om, at befordringen sker til taksameteraktst for personbefordring, og at det indkørte beløb indføres i trafikbogen eller andet kontrol dokument.

Efter bestemmelsen i stk. 3 kan en bevillingshaver – og det uanset om hans bevilling er begrænset til specielle formål eller ej – få tilladelse til at benytte sin hyrevogn til andet formål end erhvervsmæssig personbefordring.

Hvor bevillingen er udstedt i en kommune med under 20.000 indbyggere, kan kommunalbestyrelsen

give tilladelsen, såfremt det er foreneligt med hensynet til publikums betjening.

I andre tilfælde gives tilladelsen af ministeren for offentlige arbejder. Tilladelsen kan i disse tilfælde kun gives, når der foreligger særlig motivering herfor, f. eks. at bevillingshaveren driver forretning i tyndt befolkede områder, hvor hyrekørsel alene ikke kan give rimeligt eksistensgrundlag, eller at hyrevognen i henhold til vilkår herom i bevillingen kun må benyttes i visse perioder, idet den indgår som reservekapacitet.

De formål, der kan komme på tale, vil foruden privatkørsel typisk være køreskolevirksomhed og udlejning af vognen uden fører.

Efter registreringsafgiftslovgivningen er det en forudsætning for, at der kan gives tilladelse i henhold til stk. 3 til at benytte en hyrevogn til andet formål end erhvervsmæssig persontransport, at der er betalt fuld registreringsafgift for vognen.

Til § 6.

I lighed med den gældende lovgivning, jfr. færdselslovens § 73 b, stk. 2, indeholder lovforslaget hjemmel til, at der centralt fastsættes nærmere regler om hyrekørsel m. v.

Hjemmelen i forslaget er dog videregående.

For det første er der givet hjemmel til administrativt at fastsætte regler for holdepladser m. v. Sådanne regler findes i dag i færdselslovens § 73 c. De gældende regler har imidlertid vist sig at være utilstrækkelige, idet de kun omfatter holdepladser, oprettet af en kommunalbestyrelse. Man har således ikke klare retsregler for holdepladser, oprettet af andre offentlige myndigheder, f. eks. lufthavnsmyndigheder eller DSB, eller af private, f. eks. trafikvirksomheder eller hoteller m. v. på arealer, der er åbne for almindelig færdsel.

Endvidere indeholder hjemmelen adgang til at stille kvalifikationskrav til førere af hyrevogne gående ud på, at føreren af en hyrevogn i fornødent omfang må beherske det danske sprog og have kendskab til det områdes geografi, han skal betjene.

Det er derimod ikke nødvendigt at opstille særlige vandelskrav til føreren, idet sådanne krav findes i færdselsloven som en betingelse for opnåelse og fornyelse af førerbevis til erhvervsmæssig personbefordring.

Endelig er der som noget nyt indført hjemmel til at påbyde brug af fartskrivere i alle hyrevogne. Tvungen brug af fartskriver forudsætter periodiske kontrol eftersyn af fartskriveren, og der er derfor i stk. 1, hvorefter ministeren for offentlige arbejder